

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא	(שמע"י ושת"י שב"ע זמירו"ת הו"א סימן.)											◇
	ההוא דהוה קאמר ואזיל: טוביה דשמע ואדיש, חלפוה בישתיה מאה.											○
	קרא כתיב פוטר מים ראשית מדון - ריש מאה דיני.											■ ◇
	ההוא דהוה קאמר ואזיל: אתרתי תלת גנבא לא מיקטל.											○
	קרא כתיב (עמוס ב') כה אמר ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו.											■ ◇
	ההוא דהוה קאמר ואזיל: שב בירי - לשלמנא, וחדא לעביד ביש.											○
	קרא כתיב (משלי כ"ד) כי שבע יפול צדיק וקם.											■ ◇
	ההוא דהוה קאמר ואזיל: דאזיל מבי דינא שקל גלימא - ליזמר זמר, וליזיל באורחא.											○
	קרא כתיב (שמות י"ח) וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום.											■ ◇
	ההוא דהוה קאמר ואזיל: היא ניימא, ודיקולא שפיל.											○
	קרא כתיב (קהלת ו') בעצלתים ימך המקרה וגו'.											■ ◇
	ההוא דהוה קאמר ואזיל: גברא דרחיצנא עליה אדייה לגזויה וקם.											○
	קרא כתיב (תהלים מ"א) גם איש שלומי אשר בטחתי בו וגו'.											■ ◇
	ההוא דהוה קאמר ואזיל: כי רחימתין הוה עזיזא - אפותיא דספסירא שכיבן, השתא דלא עזיזא רחימתין - פוריא בר שיתין גרמידי לא סגי לן.											○ ◇
	קראי כתיבי, מעיקרא כתיב (שמות כ"ה) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת	רב הונא:										■ ◇
	ארוך תשעה וכפרת טפה - הרי כאן עשרה	ותניא:										■ ◇
	וכתיב (מלכים א' ו') והבית אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה וצדדים רחבו ושליש אמה קומתו. ולבסוף כתיב (ישעיהו ס"ו) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ דם רגלי איזה בית אשר תבנו לי וגו'.											■ ◇
	מאי משמע דהאי לא תגורו לישנא דכנושי הוא?											^ ◇
	אמר קרא: (דברים כ"ה) ויין לא תשתה ולא תאגר.	רב נחמן:										! ◇
	רב אחא בר יעקב אמר מהכא: (משלי י') תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה.											! ◇
	מהכא: (משלי י') אגר בקיץ בן משכיל.	רב אחא בריה דרב איקא:										! ◇
	(אמ"ת ממ"ן י"א סימן.)											◇
	כל דיין שדן דין אמת לאמיתו משרה שכינה בישראל, שנאמר (תהלים פ"ב) אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט. וכל דיין שאינו דן דין אמת לאמיתו - גורם לשכינה שתסתלק מישראל, שנאמר (תהלים י"ב) משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר ה' וגו'.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										■ ◇
	כל דיין שנוטל מזה ונותן לזה שלא כדין - הקדוש ברוך הוא נוטל ממנו נפשו שנאמר (משלי כ"ב) אל תגזול דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער כי ה' יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש.	ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										■ ◇
	לעולם יראה דיין עצמו כאילו חרב מונחת לו בין ירכותיו, וגינהם פתוחה לו מתחתיו, שנאמר (שיר השירים ג') הנה מטתו שלשמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות - מפחדה של גינהם שדומה ללילה.	ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										■ ◇
	מאי דכתיב (ירמיהו כ"א) בית דוד כה אמר ה' דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק, וכי בבקר דנין וכל היום אין דנין? אלא: אם ברור לך הדבר כבקר - אמרהו, ואם לאן - אל תאמרהו.	דרש רבי יאשיה ואיתימא רבי נחמן בר יצחק:										■ ◇
	מהכא: (משלי ז') אמר לחכמה אחתי את אם ברור לך הדבר כאחותך שהיא אסורה לך - אומר, ואם לאו - אל תאמרהו	רבי חייה בר אבא אמר רבי יונתן										■ ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
עשרה שיושבין בדין - קולר תלוי בצואר כולן.	רבי יהושע בן לוי:										■	◇
פשיטא											?	
לא צריכא אלא לתלמיד היושב לפני רבו.											!	◇
רב הונא כי הוה אתי דינא לקמיה, מיכניף ומייתי עשרה רבנן מבי רב. אמר: כי היכי דלימטיין שיבא מכשורא.	[רב הונא]										○	
רב אשי, כי הוה אתי טריפתא לקמיה יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה, אם דיין דומה למלך, שאינו דלימטיין שיבא מכשורא.	[רב אשי]										○	
מאי דכתיב (משלי כ"ט) מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה, אם דיין דומה למלך, שאינו צריך לכולם - יעמיד ארץ, ואם דומה לכהן שמחזר בבית הגרנות - יהרסנה.	כי אתא רב דימי אמר, דרש רב נחמן בר כהן:										■	◇
דבי נשיאה אוקמו דינא דלא הוה גמיר											○	◇
אמר ליה ליהודה בר נחמני מתורגמניה דריש לקיש: קום עליה באמורא.											○	◇
קם, גחין עליה, ולא אמר ליה ולא מידי.											○	
פתח ואמר: (חבקוק ב') הוי אומר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו.	[יהודה בר נחמני]										■	◇
ועתיד הקדוש ברוך הוא ליפרע ממעמידין, שנאמר (חבקוק ב') וה' בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ.											■	◇
כל המעמיד דיין שאינו הגון - כאילו נוטע אשירה בישראל, שנאמר (דברים ט"ז) שפטים ושטרים תתן לך וסמוך ליה (דברים ט"ז) לא תטע לך אשרה כל עץ.	ריש לקיש:										■	◇
ובמקום שיש תלמידי חכמים - כאילו נטעו אצל מזבח, שנאמר (דברים ט"ז) אצל מזבח ה' אלהיך.	רב אשי:										■	◇
כתיב (שמות כ') לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב. אלהי כסף ואלהי זהב הוא דלא עבדי, הא דעץ שרף?											■	
אלוה הבא בשביל כסף, ואלוה הבא בשביל זהב.	רב אשי:										!	◇
רב כי הוה אתי לבי דינא אמר הכי: ברעות נפשיה לקטלא נפיק, וצבי ביתיה לית הוא עביד, וריקן לביתיה עייל, ולואי שתהא ביאה כיציאה.	[רב]										○	
כי הוי חזי אמבוהא (דספרי) אבתריה אמר: (איוב כ') אם יעלה לשמים שיאו וגו', כגללו לנצח יאבד.	[רב]										○	
כי הוו מכתפי ליה בשבתא דריגלא אמר הכי: (משלי כ"ז) כי לא לעולם חסון ואם נזר לדור ודור.	מר זוטרא חסידא:										○	
מנא הא מילתא דאמרו רבנן הוו מתנונין בדין - דכתיב (שמות כ') לא תעלה במעלת, וסמוך ליה (שמות כ"א) ואלה המשפטים.	דרש בר קפרא:										■	◇
מניין לדיין שלא יפסע על ראשי עם קודש - שנאמר לא תעלה במעלת, וסמוך ליה ואלה המשפטים.	רבי אליעזר:										■	◇
אשר תשים? אשר תלמדם מיבעי ליה											?	◇
אלו כלי הדיינין.	רבי ירמיה ואיתימא רבי חייא בר אבא:										!	◇
רב הונא, כי הוה נפק לדינא אמר הכי: אפיקו לי מאני חנותאי: מקל ורצועה, ושופרא וסנדלא	[רב הונא]										○	
(דברים א') ואצוה את שפטיכם בעת ההיא - אמר רבי יוחנן: כנגד מקל ורצועה תהא זריז	[רבי יוחנן]										■	◇
(דברים א') שמע בין אחיכם ושפטם - אמר רבי חנינא: אזהרה לבית דין שלא ישמע דברי בעל דין קודם שיבא בעל דין חבירו, ואזהרה לבעל דין שלא יטעים דבריו לדיין קודם שיבא בעל דין חבירו, קרי ביה נמי שמע בין אחיכם.	[רבי חנינא]										■	◇
מהכא: (שמות כ"ג) מלא תשא - לא תשיא.	רב כהנא:										■	◇
(דברים א') ושפטם צדק, אמר ריש לקיש: צדק את הדין ואחר כך תחכה	[ריש לקיש]										■	◇
(דברים א') בין איש ובין אחיו אמר רב יהודה: אפילו בין בית לעלייה	[רב יהודה]										■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
ובין גרו - אמר רב יהודה: אפילו בין תנור לכירים.	[רב יהודה]											■	◇	ז.
(דברים א') לא תכירו פנים במשפט רבי יהודה אומר: לא תכירוהו.	[רב יהודה]											■	◇	ז.
לא תנכרוהו.	רבי אלעזר:											■	◇	ז.
אושפזכניה דרב אתא לקמיה לדינא												○	◇	ז.
אמר לו: לאו אושפזכני את?	[רב]											○		ז.
אמר לו: אין.												○		ז.
אמר ליה: דינא אית לי.												○		ז.
אמר ליה: פסילנא לך לדינא.	[רב]											○	◇	ז.
אמר ליה רב לרב כהנא: פוק דייניה.												○		ת.
חזייה דהוה קא גאים ביה. - אמר ליה: אי צייתא - צייתא, ואי לא - מפיקנא לך רב מאונך.	[רב כהנא]											○	◇	ת.
(דברים א') כקטן כגדל תשמעון. אמר ריש לקיש: שיהא חביב עליך דין של פרוטה, כדין של מאה מנה.	[ריש לקיש]											■	◇	ת.
למאי הלכתא												^		ת.
אילימא לעיוני ביה ומיפסקיה												!		ת.
פשיטא												⚡		ת.
אלא: לאקדומיה.												!	◇	ת.
(דברים א') לא תגורו מפני איש. אמר רבי חנין: אל תכניס דבריך מפני איש.	[רבי חנין]											■	◇	ת.
(דברים א') כי המשפט לאלהים הוא אמר רבי חמא ברבי חנינא: אמר הקדוש ברוך הוא, לא דיין לרשעים שנוטלין מזה ממון ונותנים לזה שלא כדון, אלא שמטריחין אותי להחזיר ממון לבעליו.	[רבי חמא ברבי חנינא]											■	◇	ת.
(דברים א') והדבר אשר יקשה מכם, אמר רבי חנינא ואיתימא רבי יאשיה: על דבר זה נענש משה, שנאמר (במדבר כ"ז) ויקרב משה את משפטן לפני ה'.	[רבי חנינא ואיתימא רבי יאשיה]											■	◇	ת.
מי כתיב ואשמיעכם? (דברים א') ושמעתיו כתיב, אי גמירנא - גמירנא, ואי לא - אזלינא וגמירנא	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:											⚡		ת.
ראויה פרשת נחלות שתיכתב על ידי משה רבינו, אלא שזכו בנות צלפחד ונכתב על ידן, ראויה היתה פרשת מקושש שתיכתב על ידי משה רבינו, אלא שנתחייב מקושש ונכתבה על ידו. ללמדך שמגלגלין חובה על ידי חייב, וזכות על ידי זכאי.	[רב נחמן בר יצחק] אלא כדתניא:											■	◇	ת.
כתיב (דברים א') ואצוה את שפטיכם בעת ההיא וכתיב (דברים א') ואצוה אתכם בעת ההיא. אמר רבי אלעזר אמר רבי שמלאי: אזהרה לציבור שתהא אימת דין עליהן. ואזהרה לדיין שיסבול את הציבור.	[רבי אלעזר אמר רבי שמלאי]											■	◇	ת.
עד כמה?												^		ת.
(במדבר י"א) כאשר ישא האמן את הינק.	רבי חנן ואיתימא רבי שבתאי:											!	◇	ת.
כתיב (דברים ל"א) כי אתא תבוא, וכתיב (דברים ז') כי אתא תביא, אמר רבי יוחנן: אמר לו משה ליהושע: אתה והזקנים שבדור עמהם. אמר לו הקדוש ברוך הוא: טול מקל, והך על קדקדם, - דבר אחר לדור ואין שני דברין לדור.	[רבי יוחנן]											■	◇	ת.
זימון בשלשה.	תנא:											■	◇	ת.
מאי זימון?												^		ת.
אילימא ברכת זימון												!		ת.
זימון וברכת זימון בשלשה	והתניא:											⚡		ת.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

■ **challenge-קושיא** ?
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ** !
 ■ **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י					
וכי תימא: פרושי קמפרש: מאי זימון - ברכת זימון											!					ת.
זימון בשלשה, ברכת זימון בשלשה	והתניא:										?					ת.
אלא: מאי זימון - אזמוני לדין.																ת.
הני בי תלתא דייני דיתבי, ואזיל שליחא דבי דינא ואמר מפומא דחד - לא אמר כלום, עד דאמר משמיה דכולהו.	כי הא דאמר רבא:															ת.
הני מילי - בלא יומא דדינא, אבל ביומא דדינא - לית לן בה.																ת.
תשלומי כפל כו'.																ת.
ילמדנו רבינו, דיני קנסות בכמה?	שלח ליה רב נחמן בר רב חסדא לרב נחמן בר יעקב:															ת.
מאי קמיבעיא ליה? הא אנן תנן בשלשה																ת.
אלא: יחיד מומחה קמיבעיא ליה, דאין דיני קנסות או לא?																ת.
תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה - בשלשה.	אמר ליה: [רב נחמן בר יעקב] תניתוה:															ת.
מאי שלשה?																ת.
אילימא שלשה הדיוטות																ת.
אפילו עשרה והן הדיוטות - פסולין לדיני קנסות.	האמר אבוה דאבוך משמיה דרב:															ת.
אלא - מומחין, וקאמר שלשה.																ת.
מוציא שם רע בעשרים ושלשה.	חכמים:															ת.
וכי יש בו דיני נפשות מאי הוי?																ת.
בחושין ללעז קמיפלגי.	עולא:															ת.
אין חושין ללעז	רבי מאיר סבר:															ת.
חושין ללעז	ורבנן סברי:															ת.
כולי עלמא ללעז לא חיישין, והכא בחושין לכבודן של ראשונים קמיפלגי, והכא במאי עסקין - כגון דאיכניף בי עשרין ותלתא למידן דיני נפשות, ואיכדור, ואמר להו: דיינו לי מיהא דיני ממונות.	רבה:															ת.
תבעו ממון בשלשה, תבעו נפשות - בעשרים ושלשה.	מיתבי: וחכמים אומרים:															ת.
בשלמא לרבה תבעו ממון תחלה - בשלשה, תבעו נפשות תחלה - אפילו ממון בעשרים ושלשה. אלא לעולא קשיא																ת.
הכא במאי עסקין - שהביא הבעל עדים שזינתה, והביא האב עדים והזימום לעדי הבעל, בא לגבות ממון מבעל - בשלשה, ובמקום נפשות - בעשרים ושלשה.	רבא: אני וארי שבחבורה תרגימנא, ומנו - רב חייא בר אבין:															ת.
דכולי עלמא חיישין ללעז, ומשום כבודן של ראשונים. הכא במאי עסקין - כגון דאתרו בה סתם. והאי תנא הוא	אביי:															ת.
ושאר כל חייבי מיתות שבתורה - אין ממתין אותם אלא בעדה ועדים והתראה, ועד שידועוהו שהוא חייב מיתה בבית דין	דתניא: [ת"ק]															ת.
עד שידועוהו באיזה מיתה הוא נהרג.	רבי יהודה:															ת.
הכא באשה חבירה עסקין, וקמיפלגי פלוגתא דרבי יוסי בר יהודה ורבנן.	רב פפא:															ת.
חבר אין צריך התראה, לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד.	דתניא, רבי יוסי בר יהודה:															ת.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כיצד אמר רבן שמעון בן גמליאל? בשלשה מתחילין, ובחמשה נושאין ונותנין, וגומרין בשבעה, אחד אומר לישב ושנים אומרים שלא לישב - בטל יחיד במיעוט. שנים אומרים לישב ואחד אומר שלא לישב - מוסיפין עליהם עוד שנים, ונושאין ונותנין בדבר. שנים אומרים צריכה ושלשה אומרים אינה צריכה - בטלו שנים במיעוטן, שלשה אומרים צריכה ושנים אומרים אינה צריכה - מוסיפין עליהם עוד שנים, שאין המנין פחות משבעה.	תניא:												י
הני שלשה חמשה ושבעה כנגד מי?													י
פליגי בה רבי יצחק בר נחמני וחד דעימיה, ומנו - רבי שמעון בן פזי. ואמרי לה: רבי שמעון בן פזי וחד דעימיה, ומנו - רבי יצחק בר נחמני.													י
חד אמר: כנגד ברכת כהנים	חד: [רבי יצחק בר נחמני/ רבי שמעון בן פזי]												י
וחד אמר: שלשה - כנגד שומרי הסף, חמשה - מרואי פני המלך, שבעה - רואי פני המלך.	וחד: [רבי יצחק בר נחמני/ רבי שמעון בן פזי]												י
הני שלשה וחמשה ושבעה, שלשה - כנגד שומרי הסף, חמשה - מרואי פני המלך, שבעה - רואי פני המלך.	תני רב יוסף:												י
עד האי דנא מאי טעמא לא פריש לן מר הכי?	אביי לרב יוסף:												י
לא הוה ידענא דצריכותו, מי בעיתו מנאי מילתא ולא אמרי לכו?	אמר להו: [רב יוסף]												י
(זמן, נשיא, צריך, גדי סימן).													י
אין מעברין את השנה אלא במזומנין לה.	תנו רבנן:												י
מעשה ברבן גמליאל שאמר: השכימו לי שבעה לעלייה, השכים ומצא שמונה. אמר: מי הוא שעלה שלא ברשות?	[רבן גמליאל]												יא
ירך עמד שמואל הקטן ואמר: אני הוא שעליתי שלא ברשות, ולא לעבר השנה עליתי, אלא ללמוד הלכה למעשה הוצרכתי.	[שמואל הקטן]												יא
אמר לו: שב בני, שב. ראויות כל השנים כולן להתעבר על ירך, אלא אמרו חכמים: אין מעברין את השנה אלא במזומנין לה.	[רבן גמליאל]												יא
ולא שמואל הקטן הוה, אלא איניש אחרינא, ומחמת כיסופא הוא דעבד.													יא
כי הא דיתיב רבי יוקא דריש, והריח ריח שום, אמר: מי שאכל שום													יא
יצא עמד רבי חייא ויצא. עמדו כולן ויצאו.													יא
בשחר מצאו רבי שמעון ברבי לרבי חייא, אמר ליה: אתה הוא שציערת לאבא?													יא
אמר לו: לא תהא כזאת בישראל													יא
ורבי חייא מהיכא גמיר לה													יא
מרבי מאיר.													יא
מעשה באשה אחת שבאתה לבית מדרשו של רבי מאיר, אמרה לו: רבי, אחד מכם קדשני בביאה.	דתניא:												יא
עמד רבי מאיר וכתב לה גט כריתות, ונתן לה, עמדו כתבו כולם ונתנו לה.													יא
ורבי מאיר מהיכא גמיר לה													יא
משמואל הקטן.													יא
ושמואל הקטן מהיכא גמיר לה													יא
משכניה בן יחיאל.													יא
דכתוב (עזרא י') ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר לעזרא אנתנו מעלנו באלהינו ונשב נשים בכרית מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת.													יא

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ושכניה בן יחיאל מהיכא גמר לה												יא
מיהושע.												יא
דכתיב (יהושע ז) ויאמר ה' אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך חטא ישראל.												יא
אמר לפניו: רבונו של עולם, מי חטא?												יא
אמר לו: וכי דילטור אני לך? הטל גורלות.												יא
ואיבעית אימא - ממה												יא
דכתיב (שמות ט"ז) עד אנה מאנתם.												יא
משמתו נביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי - נסתלקה רוח הקודש מישראל, ואף על פי כן היו משתמשין בבת קול. פעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריה ביריחו ונתנה עליהם בת קול מן השמים: יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכניה (כמשה רבינו), אלא שאין דורו זכאי לכך, נתנו חכמים את עיניהם בהלל הזקן. וכשמת אמרו עליו: הי חסיד, הי עניו, תלמידו של עזרא	תנו רבנן:											יא
שוב פעם אחת היו מסובין בעליה ביבנה, ונתנה עליהם בת קול מן השמים: יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכניה, אלא שאין דורו זכאי לכך - נתנו חכמים את עיניהם בשמואל הקטן. וכשמת אמרו עליו: הי חסיד, הי עניו, תלמידו של הלל. אף הוא אמר בשעת מיתתו: שמעון וישמעאל לחרבא, וחרברוהי לקטלא, ושאר עמא לביזא, ועקן סגיאן עתידין למיתי על עלמא.												יא
ועל יהודה בן בבא בקשו לומר כן, אלא שנטרפה שעה, שאין מספידין על הרוגי מלכות.												יא
אין מעברין את השנה אלא אם כן ירצה נשיא. ומעשה ברבן גמליאל שהלך ליטול רשות אצל הגמון אחד שבסוריא, ושהה לבוא, ועיברו את השנה על מנת שירצה רבן גמליאל. וכשבא רבן גמליאל ואמר רוצה אני - נמצאת שנה מעוברת.	תנו רבנן:											יא
אין מעברין את השנה אלא אם כן היתה צריכה מפני הדרכים, ומפני הגשרים, ומפני תנורי פסחים, ומפני גליות ישראל שנעקרו ממקומן ועדיין לא הגיעו. אבל לא מפני השלג, ולא מפני הציעה, ולא מפני גליות ישראל שלא עקרו ממקומן.	תנו רבנן:											יא
אין מעברין את השנה לא מפני הגדיים, ולא מפני הטלאים, ולא מפני הגזולות שלא פירחו, אבל עושין אותן סעד לשנה.	תנו רבנן:											יא
כיצד?												יא
מהודעין אנחנא לכוון דגזוליא רכיכין, ואימריא דערקין, וזימנא דאביבא לא מטא, ושפרת מילתא באנפאי ואוסיפית על שתא דא תלתין יומין.	רבי ינאי אומר משום רבן שמעון בן גמליאל:											יא
כמה עיבור השנה - שלשים יום	מיתביי: [ת"ק]											יא
חדש	רבן שמעון בן גמליאל:											יא
רצו - חדש, רצו - שלשים יום.	רב פפא:											יא
תא חזי מאי איכא בין תקיפאי קדמאי לעינוותני בתראי.												יא
מעשה ברבן גמליאל שהיה יושב על גב מעלה בהר הבית, והיה יוחנן סופר הלז עומד לפניו, ושליש איגרות חתוכות לפניו מונחות. אמר לו: טול איגרתא חדא, וכתוב: לאחנא בני גלילאה עילאה ולאחנא בני גלילאה תתאה, שלומכון יסגא מהודעין אנחנא לכוון דזמן ביעורא מטא, לאפרושי מעשרא ממעטנא דזיתא. וטול איגרתא חדא וכתוב: לאחנא בני דרומא, שלומכון יסגא מהודעין אנחנא לכוון דזמן ביעורא מטא, לאפרושי מעשרא מעומרי שיבליא. וטול איגרתא חדא וכתוב: לאחנא בני גלוותא בבבל, ולאחנא דבמדאי, ולשאר כל גלוותא דישראל, שלומכון יסגא לעלם מהודעין אנחנא לכוון דגזוליא רכיכין, ואימריא ערקין, וזימנא דאביבא לא מטא, ושפרא מילתא באנפאי ובאנפי חביריי ואוסיפית על שתא דא יומין תלתין	דתנאי:											יא
דילמא בתר דעברוהו.												יא

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	תנו רבנן: [ת"ק]												יא:
על שלשה דברים מעברין את השנה: על האביב, ועל פירות האילן, ועל התקופה. על שנים מהן - מעברין, ועל אחד מהן - אין מעברין. ובזמן שאביב אחד מהן - הכל שמחין על התקופה.	רבן שמעון בן גמליאל:												יא:
על התקופה שמחין, או על התקופה מעברין?	איבעיא להו:												יא:
תיקו.													יא:
על שלשה ארצות מעברין את השנה: יהודה, ועבר הירדן, והגליל. על שתיים מהן - מעברין, ועל אחת מהן - אין מעברין. ובזמן שיהודה אחת מהן - הכל שמחין, שאין עומר בא אלא מיהודה.	תנו רבנן:												יא:
אין מעברין את השנים אלא ביהודה, ואם עיברוה בגליל - מעוברת.	תנו רבנן: [ת"ק]												יא:
אם עיברוה בגליל אינה מעוברת.	העיד חנניה איש אונו:												יא:
מאי טעמא דחנניה איש אונו - אמר קרא (דברים י"ב) לשכנו תדרשו ובאת שמה, כל דרישה שאתה דורש - לא יהיו אלא בשכנו של מקום.	רבי יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי:												יא:
אין מעברין את השנה אלא ביום, ואם עיברוה בלילה - אינה מעוברת. ואין מקדשין את החדש אלא ביום, ואם קידשוהו בלילה - אינו מקודש.	תנו רבנן:												יא:
מאי קרא - (תהלים פ"א) תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, איזהו חג שהחדש מתכסה בו - הוי אומר זה ראש השנה, וכתוב כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב, מה משפט ביום - אף קידוש החדש ביום.	רב אבא:												יא:
אין מעברין את השנה בשני רעבון.	תנו רבנן:												יא:
(מלכים ב' ד') ואיש בא מבעל שלישה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וגו' ואין לך קלה בכל ארץ ישראל לבשל פירותיה יותר מבעל שלישה, ואף על פי כן לא בכרה אלא מין אחד.	תניא, רבי:												יב:
שמא תאמר חטים													יב:
תלמוד לומר שעורים													יב:
שמא תאמר לפני העומר													יב:
תלמוד לומר (מלכים ב' ד) תן לעם ויאכלו - אחר העומר היה.													יב:
אמור מעתה: ראוייה היתה אותה שנה שתתעבר, ומפני מה לא עיברה אלישע - ששנת בצורת היתה, והיו הכל רצין לבית הגרנות.													יב:
אין מעברין את השנה לפני ראש השנה, ואם עיברוה - אינה מעוברת, אבל מפני הדחק מעברין אותה אחר ראש השנה מיד, ואף על פי כן אין מעברין אלא אדר.	תנו רבנן:												יב:
איני?													יב:
זוג בא מרקת, ותפשו נשר, ובידם דברים הנעשה בלון, ומאי ניהו - תכלת, בזכות הרחמים ובזכותם יצאו בשלום. ועמוסי יריכי נחשון בקשו לקבוע נציב אחד, ולא הניחין אדומי הלז, אבל בעלי אסופות נאספו, וקבעו לו נציב אחד בירח שמת בו אהרן הכהן	והא שלחו ליה לרבא:												יב:
חשובי מחשבי, גלויי - לא מגלו.													יב:
מאי משמע דהאי נציב לישנא דירחא הוא													יב:
דכתיב (מלכים א' ד') ולשלמה שנים עשר נציבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה.													יב:
והכתיב: (מלכים א' ד') ונציב אחד אשר בארץ													יב:
אחד ממונה על כולם	חד: [רב יהודה/ורב נחמן]												יב:
כנגד חדש העיבור.	וחד: [רב יהודה/ורב נחמן]												יב:
אין מעברין את השנה לא משנה לחברתה, ולא שלש שנים זו אחר זו.	תנו רבנן: [ת"ק]												יב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מעשה ברבי עקיבא שהיה חבוש בבית האסורים, ועיבר שלש שנים זו אחר זו.	רבי שמעון:												יב
משם ראייה? בית דין ישבו וקבעו אחת אחת בזמנה.	אמרו לו:												יב
אין מעברין את השנה לא בשביעית, ולא במוצאי שביעית, אימתי רגילין לעבר - ערב שביעית.	תנו רבנן: [ת"ק]												יב
של בית רבן גמליאל היו מעברין במוצאי שביעית.	[בית רבן גמליאל]												יב
ובפולוגתא דהני תנאי													יב
אין מביאין ירק מחוצה לארץ	דתניא: [ת"ק]												יב
התירו	רבתינו:												יב
מאי בינייהו?													יב
חוששין לגושיהן איכא בינייהו.	רבי ירמיה:												יב
אין מעברין את השנה מפני הטומאה	תנו רבנן: [ת"ק]												יב
מעברין. אמר רבי יהודה: מעשה בחזקיה מלך יהודה שעיבר את השנה מפני הטומאה, ובקש רחמים על עצמו, דכתיב (דברי הימים ב' ל') כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר ובלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל חזקיהו עליהם לאמר ה' הטוב יכפר בעד.	רבי יהודה:												יב
אם מפני הטומאה עיברה - מעוברת.	רבי שמעון:												יב:
אלא מפני מה ביקש רחמים על עצמו													יב:
שאין מעברין אלא אדר, והוא עיבר ניסן בניסן.													יב:
מפני שהשיא את ישראל לעשות פסח שני.	רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון:												יב:
מעברין	אמר מר רבי יהודה:												יב:
אלמא: אית ליה לרבי יהודה טומאה דחוויה היא בציבור.													יב:
ציץ, בין שישנו על מצחו ובין שאינו על מצחו - מרצה, דברי רבי שמעון.	והא תניא: [רבי שמעון]												יב:
עודו על מצחו - מרצה, אין עודו על מצחו - אינו מרצה.	רבי יהודה:												יב:
כהן גדול ביום הכיפורים יוכיח, שאינו על מצחו ומרצה	אמר לו רבי שמעון:												יב:
הנח ליום הכיפורים שטומאה הותרה בציבור	אמר לו רבי יהודה:												יב:
וליתעמיך, תיקשי לך היא גופה													יב:
מעברין, ואמר רבי יהודה: מעשה בחזקיה מלך יהודה שעיבר את השנה מפני הטומאה, וביקש רחמים על עצמן	רבי יהודה:												יב:
אין מעברין את השנה מפני הטומאה, ואם עיברה - מעוברת.	אלא חסורי מחסרא, והכי קתני: [ת"ק]												יב:
אינה מעוברת. ואמר רבי יהודה וכל.	רבי יהודה:												יב:
אי הכי, רבי שמעון אומר: אם מפני הטומאה עיברה - מעוברת, היינו תנא קמא?													יב:
לכתחלה איכא בינייהו.	רבא:												יב:
אין מעברין את השנה מפני הטומאה לכתחילה	תניא נמי הכי: [ת"ק]												יב:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
O מעשה-story **! תירוץ-answer**
proof-ראיה ■

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מעברין.	רבי שמעון:	◇									יב:	
אלא מפני מה בקש רחמים על עצמו	?	◇									יב:	
שאינ מעברין אלא אדר, והוא עיבר ניסן בניסן.	!	◇									יב:	
שאינ מעברין אלא אדר, והוא עיבר ניסן בניסן.	אמר ר:									■	יב: <	
ולית ליה לחזקה (שמות י"ב) החדש הזה לכם, זה - ניסן, ואין אחר ניסן									?	◇	יב:	
טעה בדשמואל.									!	◇	יב:	
אין מעברין את השנה ביום שלשים של אדר, הואיל וראוי לקובעו ניסן.	דאמר שמואל:								■	!	◇	יב:
ואיהו סבר: הואיל וראוי - לא אמרין.									!		יב:	
אין מעברין את השנה ביום שלשים של אדר, הואיל וראוי לקובעו ניסן.	תניא נמי הכי:								■		יב:	
מפני שהשיא את ישראל לעשות פסח שני.	רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון:	!								◇	יב:	
היכי דמי?	^										יב:	
כגון שהיו ישראל מחצה טמאים ומחצה טהורים, ונשים משלימות לטהורים, ועודפות עליהם. מעיקרא סבר: נשים בראשון חובה, דהו מיעוטן טמאים ומיעוטן מידחו לפסח שני. ולבסוף סבר: נשים בראשון רשות, דהו להו טמאים רובא, ורובא לא מידחו לפסח שני.	! רב אשי:									◇	יב:	
אין מעברין את השנה ביום שלשים של אדר, הואיל וראוי לקובעו ניסן.	גופא, אמר שמואל:								■	◇	יב: <	
עיברוהו מאי?									^		יב:	
אין מקדשין את החדש.	עולא:								!	◇	יב:	
קידשו מאי?									^	◇	יב:	
בטל העיבור.	! רבא:	◇								◇	יב:	
מעובר ומקודש.	! רב נחמן:	◇								◇	יב:	
מכדי, מפרייא לפיסחא - תלתין יומין הו, ומפרייא דרשינן בהלכות הפסח	? רב לרב נחמן:	?								◇	יב:	
שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום	? דתניא: [ת"ק]	?	◇								יב:	
שתי שבתות.	? רבן שמעון בן גמליאל:	?	◇								יב:	
וכי מטי ריש ירחא - מרחקין ליה, אתי לזולתי בחמץ	?									◇	יב:	
מידע ידיעי דשאתא מעברתא בחושבנא תליא מילתא. אמרי: חושבנא הוא דלא סליק להו לרבנן עד השתא.	! [רב נחמן]									◇	יב:	
אין מעברין את השנה אלא אם כן היתה תקופה חסירה רובה של חודש	רב יהודה אמר שמואל:									■	יב:	
וכמה רובה של חודש									^		יב:	
ששה עשר יום, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]								◇	!	יב:	
אחד ועשרים יום	רבי יוסי:								◇	!	יב:	
ושניהם מקרא אחד דרשו, (שמות ל"ד) חג האסיף תקופת השנה.									■		יב:	

statement-מימרא **■**
 challenge-קושיא **⚡**
 question-שאלה **^**
 answer-תירוץ **!**
 proof-ראייה **■**

disputants-חולקים **◆**
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה **◇**
 insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת **<**
 story-מעשה **O**

מקרא-key:

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כוליה חג בעינן בתקופה חדשה	מר סבר: [רבי יהודה]									◆	◇
מקצת חג בעינן בתקופה חדשה.	ומר סבר: [רבי יוסי]									◆	◇
מאי קא סברי?										^	
אי קסברי יום תקופה גומר										!	
בלאו הכי נמי, לא למאן דאמר כוליה חג - איכא, ולא למאן דאמר מקצת חג איכא										⚡	
אלא קסברי יום תקופה מתחיל.										!	◇
יום תקופה גומר, דברי רבי יהודה	מיתיבי: [רבי יהודה]									⚡	◆
יום תקופה מתחיל	רבי יוסי:									⚡	◆
אין מעברין את השנה אלא אם כן היתה תקופה חסירה רובו של חודש, וכמה רובו של חדש - ששה עשר יום.	ועוד, תניא: [ת"ק]									⚡	◇
שתי ידות בחודש. וכמה שתי ידות בחדש - עשרים יום.	רבי יהודה:									⚡	◇
מחשבין, ששה עשר לפני הפסח - מעברין, ששה עשר לפני החג אין מעברין.	רבי יוסי:									⚡	◇
אף ששה עשר לפני החג מעברין.	רבי שמעון:									⚡	◇
מיעוטו, וכמה מיעוטו - ארבעה עשר יום	אחרים:									⚡	◇
קשיא.										■	◇
שתי ידות בחודש, עשרים יום.	אמר ר: רבי יהודה										■
מחשבין, ששה עשר יום לפני הפסח - מעברין.	רבי יוסי:										■
היינו רבי יהודה										⚡	
יום תקופה גומר ויום תקופה מתחיל איכא ביניהו.										!	◇
ששה עשר לפני החג אין מעברין.	אמר ר: [רבי יוסי]										■
אלא לרבי יוסי, ששה עשר לפני החג הוא דלא, הא שיבסר ותמניסר - מעברין?										⚡	
ששה עשר לפני הפסח - אין, בציר - לא	והאמר: [רבי יוסי]									⚡	■
לא, אידי ואידי אין מעברין, ואידי דתנא רישא ששה עשר לפני הפסח, תנא נמי ששה עשר לפני החג.										!	◇
אף ששה עשר לפני החג מעברין.	רבי שמעון:										■
היינו תנא קמא										⚡	◇
איכא ביניהו יום תקופה מתחיל, ויום תקופה גומר, ולא מסיימי.										!	◇
מיעוטו, וכמה מיעוטו - ארבעה עשר יום.	אחרים:										■
מאי קסברי?										^	
אי קסברי יום תקופה גומר, וכוליה חג בעינן										!	
האיכא										⚡	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אחרים בתקופת ניסן קיימי, דכתיב (דברים ט"ז) שמור את הדש האביב - שמור אביב של תקופה שיהא בחדש ניסן.	רב שמואל בר רב יצחק:										!	◇
וליעבריה לאדך											ז	◇
תנא מלמעלה למטה קחשיב, והכי קאמר: עד מיעוטו מעברין, וכמה מיעוטו - ארבעה עשר יום.	רב אחא בר יעקב:										!	◇
לעולם אחרים בתשרי קיימי, וקסברי אחרים: כוליה חג בעינן ויום טוב ראשון.	רבינא:										!	◇
יום טוב ראשון? חג האסיף כתיב											ז	◇
חג הבא בזמן אסיפה.											!	◇
סמיכת זקנים.												■ <
(ויקרא ד') וסמכו זקני, יכול זקני השוק - תלמוד לומר עדה. אי עדה - יכול קטני עדה, תלמוד לומר העדה - מיוחדין שבעדה. וכמה הן? וסמכו - שנים, זקני - שנים, ואין בית דין שקול - מוסיפין עליהם עוד אחד, הרי כאן חמשה, דברי רבי יהודה.	תנו רבנן: [ת"ק]											■ ◇
זקני - שנים, ואין בית דין שקול - מוסיפין עליהן עוד אחד, הרי כאן שלשה.	רבי שמעון:											■ ◇
ורבי שמעון, הכתיב וסמכו?												ז ◇
ההוא מיבעי ליה לגופיה.	[רבי שמעון]										!	◇
ורבי יהודה											ז	◇
לגופיה לא צריך דאם כן, דלא אתי וסמכו לדרשה - ליכתוב זקני העדים ידיהם על ראש הפר.	[רבי יהודה]										!	◇
ורבי שמעון											ז	◇
אי כתיב הכי - הוה אמיא: מאי על - בסמך	[רבי שמעון]										!	◇
ורבי יהודה											ז	◇
גמר ראש ראש מעולה.	[רבי יהודה]										!	◇
ורבי שמעון											ז	◇
לא גמר ראש ראש מעולה.	[רבי שמעון]										!	◇
סמיכה וסמיכת זקנים בשלשה.	תנא:											■ ◇
מאי סמיכה ומאי סמיכת זקנים?												^
מיסמך סבי.	רבי יוחנן:										!	◇
מיסמך סבי בשלשה מנלן?	אביי לרב יוסף:										^	◇
אילימא מדכתיב (במדבר כ"ז) ויסמך את ידיו עליו											!	◇
אי הכי תסגי בחד											ז	◇
וכי תימא משה במקום שבעים וחד קאי											!	◇
אי הכי ליבעי שבעים וחד											ז	◇
קשיא.											■	◇

